॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

वायुभक्षस्ततःपश्चाद्बहून्वर्षगणानभूत् ॥ नचास्यक्षीयतेप्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३६ ॥ धर्मेचश्रद्दधानस्यतपस्युग्रेचवर्ततः ॥ कालेनमहतातस्यदिव्याद्दृष्टिरजायत ॥ ३७॥ तस्यबुद्धिःप्रादुरासीद्यदिदद्यामहंधनं ॥ तुष्टःकस्यचिदेवेहमिथ्यावाङ्भवेन्मम ॥ ३८ ॥ ततःप्रहृष्टवदनोभूयआरब्धवांस्तपः ॥ भूयश्चाचिंतयत्सिद्धोयत्परंसोभिमन्यते ॥ ३९ ॥ यदिदद्यामहंराज्यंतुष्टोवैयस्यकस्यचित् ॥ सभवेदचिराद्राजानमिथ्यावाग्भवेन्मम ॥ ४० ॥ तस्यसाक्षात्कुंडधारोदर्शयामासभारत ॥ ब्राह्मणस्यतपोयोगात्सौहृदेनाभिचोदितः ॥ ४१ ॥ समागम्यसतेनाथपूजांचक्रेयथाविधि ॥ ब्राह्मणःकुंडधारस्यविस्मितश्चाभवन्नृप ॥ ॥ ४२ ॥ ततोब्रवीत्कुंडधारोदिव्यंतेचक्षुरुत्तमं ॥ पश्यराज्ञांगतिंविप्रलोकांश्चैवतुचक्षुषा ॥ ४३ ॥ ततोराजसहस्राणिमग्नानिनिरयेतदा ॥ दूरादपश्यद्विप्रःसदिव्ययुक्तेनचक्षुषा ॥ ४४ ॥ कुंडधारउवाच मांपूजयित्वाभावेनयदित्वंदुःखमाप्नुयाः ॥ कृतंमयाभवेत्किंतेकश्चतेनुग्रहोभवेत् ॥ ४५ ॥ पश्यपश्यचभूयस्त्वंकामानिच्छेत्कथंनरः ॥ स्वर्गद्वारंहिसंरुद्धंमानुषेषुविशेषतः ॥ ४६ ॥ भीष्मउवाच ततोपश्यत्सकामंचक्रोधंलोभंभयंमदं ॥ निद्रांतंद्रींतथालस्यमावृत्यपुरुषान्स्थितान् ॥ ४७ ॥ कुंडधारउवाच एतैर्लोकाःसुसंरुद्धादेवानांमानुषाद्भयं ॥ तथैवदेववचनाद्विघ्नंकुर्वंतिसर्वशः ॥ ४८ ॥ नदेवैरननुज्ञातःकश्चिद्भवतिधार्मिकः ॥ एषशक्तोसितपसादातुंराज्यंधनानिच ॥ ४९ ॥ भीष्मउवाच ततःपपातशिरसाब्राह्मणस्तोयधारिणे ॥ उवाचचैनंधर्मात्मामहान्मेनुग्रहःकृतः ॥ ५० ॥ कामलोभानुबंधेनपुरातेयदसूयितं ॥ मयास्नेहमविज्ञायतत्रमेक्षंतुमर्हसि ॥ ५१ ॥ क्षांतमेवमयेत्युक्त्वाकुंडधारोद्विजर्षभं ॥ संपरिष्वज्यबाहुभ्यांतत्रैवांतरधीयत ॥ ५२ ॥ ततःसर्वांस्तदालोकान्ब्राह्मणोनुचचारह ॥ कुंडधारप्रसादेनतपसासिद्धिमागतः ॥ ५३ ॥ विहायसाचगमनंतथासंकल्पितार्थता ॥ धर्माच्छक्त्यातथायोगाद्याचैवपरमागतिः ॥ ५४ ॥ देवताब्राह्मणाःसंतोयक्षामानुषचारणाः ॥ धार्मिकान्पूजयंतीहनधनाढ्यान्नकामिनः ॥ ५५ ॥ सुप्रसन्नाहितेदेवायत्तेधर्मेरतामतिः ॥ धर्मेसुखकलाकाचिद्धर्मेतुपरमंसुखं ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिकुंडधारोपाख्यानेएकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ७ ॥

इतिशांति॰मो॰नै॰भा॰एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥